

Guds frid käre medarbetare,

Tranås den 12 juni 2014

När jag sätter mig ner för att skriva detta nyhetsbrev har jag helt nyligen återvänt från några dagar i Rumänien. Vi har också hunnit fira vår nationaldag. Utanför mitt fönster strålar solen från en klarblå himmel, det är sommar! Härligt på många sätt och vis. Njut så länge det varar! Avslutningarna är många i en årstid som denna. I helgen som gick fick vi själva vara med och uppleva glädjen då, Gabriel, vår son, hade avslutning på sin konfirmation. Mycket glädje och stolthet!

Med sommar kommer också semester. Vi kommer arbeta några veckor till för att sedan försöka tillgodogöra oss några veckors semester. Därför kommer kontoret till viss del att vara obemannat under några veckor i juli. Men nyhetsbrev kommer att dimpa ner i din brevlåda eller inkorg som vanligt. Brev under juli och augusti kommer inte vara lika omfattande som de vanligtvis är. Under augusti kommer vi befinna oss utomlands på en längre arbetsresa, varför kontoret kommer vara obemannat. Det bästa sättet att nå oss, om du behöver komma i kontakt med oss, är att kontakta oss via epost. Vi kommer svara dig så snart vi kan. Men först kommer vi att ha några veckors semester.

Jag skall i detta nyhetsbrev försöka sammanfatta några av mina intryck från resan till Rumänien. Sammantaget har resan varit intressant och givande. Det finns inget som låter mäta sig med att möta människor ansikte mot ansikte. Jag lämnade Sverige tillsammans med två rumänska vänner, Dan Mitra och pastor Ilie Jolta som under ett par dagar besökt Oliver.

Östeuropeiska Bibelskolan

Huvudsyftet med denna resa var att finnas på plats då eleverna i avgångsklasserna skulle ta sin examen. Vilken glädje att finnas med och fira denna händelse. Det är naturligtvis en stor händelse, en milstolpe för samtliga avgångselever att de nu nått sitt mål. Efter tre år av intensiva studier har eleverna nu tillgodosett sig en bra utbildning både inom media, men också en mycket fin teologisk utbildning som också möjliggör högre utbildning.

Festligheterna började på fredagskvällen med en samling på Bibelskolan dit föräldrar och andra närstående hade bjudits in. Närvarande fanns också några av de lärare som undervisat under dessa tre år. Undertecknad var en av dessa. Eleverna bidrog med både tal och sång och visade också en video som de själva satt samman. Som inbjuden gäst hade jag möjlighet att dela några personliga tankar och en hälsning från Guds ord.

Samtliga studenter uppställda för fotografering.

Äventyret på Östeuropeiska Bibelskolan

Mitt namn är Valentin Vesa. Jag kom till Bibelskolan med stor förväntan, rädsla och på samma gång förvåning. Jag tänker tillbaka på betydelsen och vikten av de år jag tillbringat på skolan. Mina föräldrar skulle bekosta mina studier under de tre åren på Bibelskolan. Man kan inte säga att mina föräldrar direkt uppmunttrade mig, de menade att jag inte skulle kunna försörja mig på att läsa teologi. Endast två gånger har jag fått ta emot hjälp från personer utanför familjen.

Under det första året läste jag mycket litteratur under ledning av min lärare Lidia Ghiurau. Jag deltog också i flera sociala projekt. Under andra året på skolan blev jag involverad i skolans Bulletin. Jag började också predika och deltog i sociala projekt. Under mitt tredje och sista år var jag involverad i ett antal olika saker. Jag deltog i ett antal sociala projekt, både i Rumänien och utomlands. Jag hjälpte också till på ett barnhem.

Tiden jag gått på Bibelskolan har, så här långt, varit den mest välsignade för mig. Nej, jag drömde aldrig om att något sådant kunde hända, förrän jag stod vid grindarna till Bibelskolan. Lärarna här är så bra och jag har stimulerats att växa. Bibelskoleupplevelsen, om jag skulle jämföra den med något annat, är att jag har kommit över de begränsningar jag hade när jag först kom. För mig är *det* Östeuropeiska Bibelskolan, en plats där jag formats, en plats där jag förändrades och en plats där jag lärt mig att betjäna andra och att inte vara självisk. I ett nötskal, en plats där jag har förändrats till en bättre människa. Utan upplevelserna på Bibelskolan skulle jag inte vara den person jag idag är. Jag kommer att tacka Gud hela mitt liv för denna möjlighet att få förberedas för framtida tjänst för Herren. Jag heter

Valentin

Bibelskolan fyller ett oerhört viktigt behov, där unga människor får växa i sin tro och i sin kallelse. Här intill kan du läsa 4 olika vittnesbörd från elever som tagit sin examen. Vittnesbörd som stämmer till tacksamhet och mycket glädje.

Radio CBEE – Östeuropeiska Bibelskolans studentradio

Under min vistelse tillbringade jag också några timmar på skolans radio. Det finns alltid tekniska saker att göra, samt att det fanns några småsaker att rätta till som vi inte hann ta i då vi byggde studion. Arbetet med skolans studentradio fortsätter. Den tjej som hittills varit ansvarig för arbetet på radion tar sin examen för att studera vidare. Men skolan har nu hittat en ny tjej som kommer att gå in efter Leonore som nu väljer att studera vidare. Då FTM-Mission varit delaktig i skolans radioarbete gläds vi nu över att Antonia Albu kliver in efter Leonore. Hon kommer att under sommarmånaderna arbeta heltid med radion. Också under de kommande terminerna kommer hon fortsätta att leda och administrera arbetet under några timmar varje vecka. Detta innebär ett stort steg framåt för skolans studentradio. Att det nu finns någon som arbetar mer kontinuerligt med arbetet. Vi ser fram emot en bra radiosommar. Läs Antonias vittnesbörd här nedanför.

Mitt namn är Antonia Albu, men mina vänner kallar mig också Tina. Jag är 23 år gammal. Jag har en yngre syster som heter Daniela. Förra året tog jag tog examen på Journalisthögskolan i Bukarest. Efter det förde Herren mig till Östeuropeiska Bibelskolan i Oradea, i början visste jag inte varför. Förra sommaren kom jag i kontakt med medialinjen här och tyckte mycket om den linjen. I oktober förra året började jag mina studier på medialinjen. Efter dessa månader älskar jag att arbeta med radio. Jag älskar att intervjua människor och att göra nyhetsprogram. Jag hoppas att Radio CBEE kommer att fortsätta och att det blir en tillgång för alla unga lyssnare och för eleverna på skolan. Jag önskar att radioprogrammen vi sänder skall hjälpa lyssnarna att finna Gud.

Lite mer om mig själv. Jag älskar att skriva korta artiklar om mina upplevelser med Gud. Jag arbetar också volontärt med en on-line tidning som heter Respiro. Jag tycker om att spela gitarr, fiol och så sjunger jag. Jag kommer från Bukarest, där jag tillhörde en församling som heter Vestena Buna (Goda Nyheter), där var jag med i en lovsångsgrupp. Jag tycker om att resa, särskilt i mitt eget land. Jag tycker också om att läsa böcker och att spela basket.

Antonia

Ett besök i byn Tinca

En av de pastorer vi understödjer ekonomiskt heter som bekant Florin Popa. Under våren har han parallellt med

Jag heter Anca Lenora Leivi. Jag tog examen på Östeuropeiska Bibelskolan 2014, efter att ha studerat på journalist/medialinjen. Jag kom till skolan med en längtan att få lära känna Gud på ett djupare sätt och att få utrona mysteriet med massmedia. På skolan fick jag möjlighet att arbeta inom olika områden, allt på en professionell nivå, vilket har hjälpt mig att förstå komplexiteten med radio/TV och allt annat som rör media. Min nyfikenhet och beslutsamhet har hjälpt mig att utföra uppgifterna jag var involverad i. Detta fick till följd att jag ville lära mig mer. Under mina tre år på skolan har jag inhämtat mycket kunskap och gjort många underbara upplevelser, inkluderat upplevelserna under de resor jag har gjort.

År 2012 blev jag inbjuden av en organisation att komma till England. Där utvecklade vi ett program för gatuevangelisering, tillägnat den judiska delen av befolkningen i London, genom ett program kallat Jesaja 53.

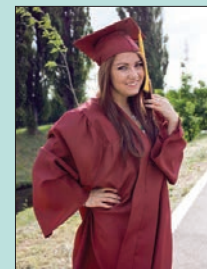
År 2013 fick jag resa till Spanien och Slovakien för att delta i ett internationellt träningsprogram för videoproduktion. Detta var genom en organisation som heter Media Ministries Team. Där fick jag vara en del av teamet som gjorde en dokumentärfilm om den kristna romska befolkningen i Slovakien.

I år, det sista året av mina studier, har jag arbetat som redigerare på skolans medialinje. Alla dessa erfarenheter har hjälpt mig att utvecklas professionellt, socialt och andligt. Jag är så glad att fått vara en del av en så enad grupp med sådan mångfald. Min önskan är att få arbeta tillsammans med dem i framtiden.

Anca Lenora Leivi

Mina år på Östeuropeiska Bibelskolan

Jag heter Patricia Parciu. Jag får ofta frågan: "Varför valde du att studera i Oradea?", vilket ligger cirka 60 mil från Bukarest där jag bor med min familj. Jag kände att Gud har en plan för mig och denna plats kommer att hjälpa mig att växa andligt och professionellt.

Det har varit tre tuffa år, fulla med olika utmaningar och prövningar. Men Gud har alltid varit med mig och hjälpt mig igenom alla dessa situationer. Om jag skulle beskriva dessa tre år med ett enda ord skulle det vara: utmanande. Jag blev utmanad att "pusha" mina gränser och visa att Gud kan göra många saker. På Bibelskolan hade jag möjlighet att utveckla mina kunskaper på mediafakulteten. Under första året arbetade jag mycket med skolans radio, där jag hade ett eget radioprogram som var enormt utvecklande. Sedan började jag skriva för skolans tidning och förra året hade jag tillfälle att börja fotografera. Dessa saker har hjälpt mig att förstå vad Gud har för planer för mig. Under dessa år växte min passion för fotografering. Jag vill starta en fotostudio, där jag kan utföra alla typer av bilder för tidningar etc. men också för mig personligen.

Men det jag upplevde som något utöver det vanliga och som dröjt sig kvar är att jag lärt mig vad det innebär att arbeta i en radiostudio och vad det innebär att skriva redaktionella artiklar för tidningar. Dessa saker gör att jag känner mig välsignad, att jag tog detta beslut att börja på denna skola.

Patricia Parciu

arbetet i församlingen i Spinus tagit på sig ansvaret för ytterligare två mindre församlingar. Båda dessa ligger i det lilla samhället Tinca, en dryg halvtimmes bilfärd utanför Oradea. Under mitt besök hade jag möjlighet att besöka Tinca och se arbetet där. Den ena församlingen är en traditionell församling, den andra är en romsk församling på ett 30-tal medlemmar. Det var den lokalen vi besökte vid detta besök. Lokalen ligger mitt i en romsk koloni där många människor lever under extrem fattigdom. Vi välkomnades av en av medlemmarna i församlingen som också sköter om lokalen. Jag hade också möjlighet att besöka den romska skolan som ligger på samma tomt. En skola som nu riskerar nedläggning då det saknas pengar att driva den vidare. En i mina ögon katastrofal utveckling. Även om det finns vissa svårigheter att överbrygga, vore det synnerligen olyckligt att se denna skola försvinna. Skolan är, tillsammans med församlingen, den sammanhållande faktorn i denna romska koloni. Som församling saknar man alla möjligheter att nå ut, då församlingen saknar egen ekonomi. Efter vårt besök i skolan och möteslokalen gjorde vi ett hembesök hos den man som visat oss runt. I mannens familj finns det 8 (eller 9) barn. Två av dessa barn är svårt handikappade. Det är hjärtskärande att möta dessa människor som berövats många av sina rättigheter till ett värdigt liv. I bilen tillbaka till Oradea berättade Florin att han känner en oerhörd kärlek till de människor som bor i och omkring församlingen. Men att han upplever en stor frustration över att inte kunna hjälpa dem. Vi samtalade om hur vi skulle kunna hjälpa dem. Han berättade att det saknas i princip allt; kläder, mat, medicin etc. Frågan huruvida FTM-Mission kan sträcka ut en hand är något vi nu beder och funderar vidare omkring. Kanske återkommer vi till detta behov längre fram. Florin berättade att arbetet i Spinus går framåt och att man ser nya ansikten i församlingen. Detta glädjer oss oerhört. Helt nyligen hade man ett projekt i församlingen där man gjorde ett samarbete med sjuksköterskeelever från Högskolan i Oradea. Människor fick komma till kyrkan för att få sitt blodtryck kontrollerat och man hjälpte till att behandla andra enkla åkommor. Florin berättade att denna satsning blev en stor framgång. Man knöt många nya kontakter med människorna i bygden.

Sommarens projekt

Sommaren är nu här och vi vill rikta vår uppmärksamhet mot Glodeni och församlingen där. Under tre, på varandra följande år, har vi varit med och finansierat församlingens sommarläger. Detta är någonting vi önskar göra även i år. Det är med glädje vi kunnat se hur dessa läger förändrat hela församlingen. Tack vare dessa läger finns det nu många barn i församlingens barn och ungdomsarbete. Varje vecka samlar man i snitt ett 40-tal barn, ibland mer. Från denna verksamhet har man sedan startat en mammagrupp. Mammorna fanns ju där med sina barn och man tyckte att man kunde göra någonting för dessa mödrar. Mammagruppen samlas två gånger i veckan, tisdagar och lördagar. Utvecklingen i församlingen har varit oerhört glädjande att få följa. Det är sant, det som tidigare sagts, att när man barnen, så kommer också hela familjen att nås och beröras av Guds kärlek. Så här skriver Igor om sommarlägrets betydelse. Vår förhoppning är att du vill stå med oss i denna satsning. Lägre är budgeterat till ca 20 000 kronor, vilket omfattar kostnaden för hyra av lägergården, transport, mat och andra lägeraktiviteter.

Vi besökte en av familjerna som tillhör den romska församlingen i byn Tinca. Då familjen precis lyckats skrapa ihop pengar att köpa hö till sin ko, dog den en hastig och oväntad död. Nu har man hö men ingen ko.

Rektorn visade oss runt på den romska skolan som hotas av nedläggning.

Sommarlägret i Glodeni

Många barn ser nu fram emot lägret som tveklöst är sommarens höjdpunkt.

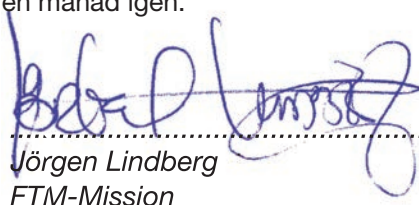
Genom sommarlägret till Kristus

Tack Jesus Kristus för den kärlek du har till alla de barn som kommer från socialt utsatta familjer i vår lilla stad. Genom Guds godhet lever vi idag av Guds nåd genom vilken Gud öppnar en dörr till de barn som inte vet vad en lycklig barndom är. Många föräldrar är det som kommit till oss med sin oro för sina barns öde, som fruktar för sina barns framtid. Det finns många barn här som inte har någon sysselsättning under sommaren. I detta finns det en stor fara att dessa barn faller offer för gatans våld och blir ett gatans barn. Flera föräldrar har efterfrågat vår hjälp i att hjälpa dem fostra och "utbilda" deras barn. Vi tror att ett svar på den förfrågan är detta sommarläger. På dessa läger har vi möjlighet att under ordnade former få ha dessa barn under ett antal dagar. Där kan vi erbjuda bibelundervisning, sportaktiviteter, lekar etc., men också aktiviteter som bidrar till deras moraliska och andliga utveckling. I år vill vi bjuda in 60 barn, som alla är entusiastiska över att få möjlighet att åka. Deras föräldrar är glada att deras barn får vara med på ett välorganiserat läger där fokus ligger på en nära gemenskap med Gud och Bibeln. Tillsammans till Guds ära!

*Med respekt och trohet
Igor Lazar, pastor*

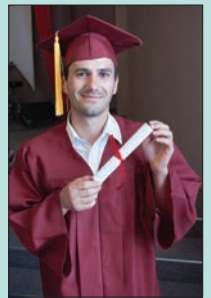
Avslutning

Tack för att du tog dig tid att läsa detta brev. Vår förhoppning är att du funnit det intressant och givande. Som du säkert redan vet, är vi tacksamma för ditt engagemang, både i förbön och genom de gåvor vi står som mottagare av. Behoven fortsätter att vara stora. Låt oss inte förtrötta i vår iver att göra gott för dem som lider och har det svårt. Både Rumänien och Republiken Moldaviens folk behöver vårt stöd. Om du inte redan är det, kom med som regelbunden gåvogivare! Det är när vi ställer oss skuldra mot skuldra som vi förmår göra skillnad. Har du ett bönebehov eller behöver samtala, finns vi här för dig. Hör av dig på det sätt du finner lämpligast. Så vill vi som avslutning tacka för de gåvor vi fått ta emot. Tack för ditt stöd. Så hörs vi om en månad igen.

.....
Jörgen Lindberg
FTM-Mission

Jag heter Gabriel Negru och jag har tagit examen på Östeuropeiska Bibelskolan. Jag sökte till skolan för att det är den enda kristna skola där man kan studera media. Till att börja med hade jag inte någon klar tanke med vad jag ville göra, men Gud hjälpte mig att finna den väg jag skulle gå. Tiden här på skolan är den bästa tiden i mitt liv. Här har jag hela tiden kunna växa i min kristna tro. Tiden på skolan har också medfört många utmaningar, andliga såväl som materiella.

När man först kommer till skolan säger ingen att allt skall bli "rosa" och en dans på rosor. Men jag har stärks i min tro under dessa år. Det har varit en tid när jag har fått lita på Gud och leva av tro.

Efter mitt första år på skolan gjorde jag min första missionsresa. Jag och två andra elever gjorde en resa till en ort som heter Babadag, en av de fattigaste platserna i Rumänien. Vi gjorde en dokumentär om en missionär som bor där. Avsikten med filmen var att visa på förhållandena som råder där och att inspirera människor att göra en insats för folket i Babadag. Under mitt andra år blev jag ännu mer involverad i olika missionsprojekt i Rumänien och i Litauen. Förra sommaren åkte vi tillbaka till Litauen och gjorde teknade filmer för barn. Vår önskan är att filmerna ska få sändas på nationell TV. Om barnen inte kommer till oss, får vi gå till dem via TV.

Under mitt sista år försökte jag att fokusera mer på studier, att få min examen i media och också vara mer involverad i missionsprojekt. Nu försöker jag att få ihop pengar så jag kan åka tillbaka till Litauen. Förra sommaren kunde vi bara göra den första delen av filmen och nu skulle vi vilja slutföra arbetet. I Litauen väntar man på mig. De säger att de vill fortsätta arbetet, men de vet inte hur man gör. Jag lägger mig i Guds händer och fram till idag har Gud aldrig gjort mig besviken. Min tillit är i Gud.

Gabi Negru